

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.080/2020/7.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Pulayné dr. Tóth Andrea (cím5.) ügyvéd által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek dr. Mihalik Róbert (cím12) ügyvéd által képviselt Alperes1 (Cím1) I. rendű alperes ellen felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2020. november 11. napján kelt 51.M.70.041/2020/7. számú ítéletével szemben az I. rendű alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 88.900 (nyolcvannyolcezer-kilencszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A feljegyzett 35.400 (harmincötezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak. A felperes az Intézmény1 Gimnázium és Kollégium közoktatási intézménnyel (a továbbiakban: Intézmény) 2008. szeptember 1-től 2018. augusztus 31. napjáig állt határozatlan idejű munkaviszonyban takarító munkakörben. 2008. szeptember 1-jén a felperesre irányadó felmentési idő mérték 16 év 3 hónap 60 nap, a végkielégítés mérték 16 év 5 hónap elismert szolgálati idő szerint állapították meg.

[2] Az Oktatási és Kulturális Minisztérium, Város1 Város Önkormányzatának tulajdonában lévő Zrt.1 Zrt. (a továbbiakban: Zrt.1 Zrt.), valamint az Intézmény 2008. június 24-én megállapodást kötöttek, melynek 4.1. pont s) alpontja rögzítette, hogy a fenntartó (Zrt.1 Zrt.) kötelezettséget vállal arra, hogy az Intézmény gazdaságilag önálló intézményként működik. A 2017. május 9-én kelt Alapító Okirat i) pontja szerint a gazdálkodással kapcsolatos jogokat az Intézmény mint önálló jogi személy és önállóan gazdálkodó intézmény, míg a fenntartói jogokat 2008. július 24-től 2018. augusztus 31-ig a Zrt.1 Zrt. gyakorolta.

[3] A 40/2017. (XI. 16.) fenntartói határozatában a Zrt.1 Zrt. bejelentette a tulajdonosnak, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 21. § (8) bekezdés e) pontja alapján fenntartói jogát a 2018/2019. tanévtől átadja az I. rendű alperesnek.

[4] Az Emberi Erőforrások Minisztériuma Intézményirányítási Főosztály tájékoztatta a Zrt.1 Zrt.-t, hogy a magán és az állami fenntartó közötti fenntartói jog átadása miatt megszűnő munkaviszonyok jogkövetkezményeinek költségvetési fedezete a foglalkoztatottak nyilatkozata hiányában még nem állapítható meg.

[5] Város1 Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 406/2017. (XI. 29.) határozatával felkérte a Zrt.1 Zrt. vezérigazgatóját a fenntartói jog átadásával kapcsolatos intézkedések megtételére. A fenntartói jog átvételét az oktatásért felelős miniszter engedélyezte. A Zrt.1 Zrt. több alkalommal felhívta az Intézményt, hogy a jogviszony megszűnés jogkövetkezményei fedezetére a normatív és a vis maior költségvetési támogatásból fedezetet képezzen.

[6] A Megye1 Megyei Kormányhivatal Város2-i Járási Hivatala 2018. szeptember 1-től határozattal az Intézmény működési engedélyét visszavonta és a nyilvántartásból törölte. Az I. rendű alperes tájékoztatta a felperest a fenntartói jog átszállásáról, időpontjáról, a jogviszonyváltásról, valamint a nyilatkozattételi lehetőségről a továbbfoglalkoztatás körében. A felperes a továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, e nyilatkozatát az I. rendű alperessel közölte.

[7] A Zrt.1 Zrt., az Intézmény, az I. rendű alperes és Város1 Város Önkormányzata között 2018. augusztus 30-án létrejött Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) 1.2. pontja rögzítette, hogy az Intézmény 2018. augusztus 31-én jogutóddal szűnik meg. Az 1.3. pont alapján a jogok és kötelezettségek tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §-ában és 1. mellékletében foglaltak szerint az I. rendű alperes.

[8] A Megállapodás 1.4. pontja kimondta, hogy az Intézmény köznevelési feladatai ellátására az I. rendű alperes költségvetési szervén belül hozza létre a köznevelési intézmény jogi személyt.

[9] A Megállapodás 3.4. pont e) alpontja rendelkezett arról, hogy az Nkt. 85/A. §-ában foglaltakra figyelemmel nem alakul át a munkaviszony közalkalmazotti jogviszonnyá, ha a munkavállaló a továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá.

[10] A Megállapodás 3.6. pontja értelmében az Intézmény az alkalmazottak vonatkozásában 2018. augusztus 31-ig járó bért és egyéb juttatást számfejtí és kifizeti.

[11] A Megállapodás 5.1.3. pontja szerint a Zrt.1 Zrt. a 2018. augusztus 31-i pénzügyi állapotáról kimutatást készít, és átadja az I. rendű alperesnek, továbbá tudomásul veszi, hogy a 2018. augusztus 31-ig fenntartói kötelezettségekből keletkezett tartozásállomány terheli.

[12] 2018. szeptember 1-től a KIR/5778-1/2018. ügyiratszámú határozat szerint a korábbi Intézmény nevével azonos névvel vette nyilvántartásba az Intézmény1 Gimnázium és Kollégium közoktatási intézményt az Oktatási Hivatal, amely jogi személy, azonban önálló költségvetéssel nem rendelkezett, gazdálkodásával kapcsolatos jogait és a fenntartásból eredő jogait az I. rendű alperes gyakorolta.

[13] A felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva 2018. augusztus 31-én megszűnt. Az Intézmény ezen a napon erről a felperest tájékoztatta „Munkáltatói felmondás intézkedés” elnevezéssel. Az intézkedés tartalmazta, hogy a felmondási idő 2018. augusztus 31-től 2018. augusztus 31-ig tart, amely napon a felperest a munkavégzés alól mentesítette és megállapította, hogy erre a napra távolléti díj jár részére, továbbá 2 havi végkielégítés illeti meg, ezt azonban a felperes részére nem fizették meg.

[14] A felperes szolgálati idejére tekintettel a felmentési idő mértéke 26 év 3 hónap 60 nap, a végkielégítés mértéke 26 év 5 hónap, míg távolléti díja 161.000 Ft volt.

[15] 2018. szeptember 3-án az újonnan létrejött közoktatási intézmény igazgatója a Zrt.1 Zrt-t arról tájékoztatta, hogy 2018. augusztus 31-én 9 fő jogviszonyának megszűnése miatti felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés kifizetése anyagi erőforrások hiánya okán nem történt meg. A Zrt.1 Zrt. 2018. szeptember 5-én felhívta az igazgatót a kötelezettségek teljesítésére arra figyelemmel, hogy az Intézmény önálló gazdálkodással rendelkezett, tartalékképzésre több alkalommal felhívta, a bankszámlán 2018. augusztus 31-én rendelkezésre álló pénzeszköz fedezetet biztosított volna, és az év közben teljesített kiadások utólagos elszámolása révén újabb támogatások érkeztek a bankszámlára.

[16] A felperes keresetében 120.000 forint (1 havi) felmentési időre járó távolléti díj és 322.000 forint (2 havi) végkielégítés, valamint mindkét összeg után 2018. szeptember 8-tól járó késedelmi kamat megfizetését kérte.

[17] Hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 63. § (1) bekezdés d) pontjára, (2) és (3) bekezdéseire, a 77. § (1) bekezdésére, a 80. § (2) bekezdésére, a Kjt. 33. § (2) bekezdés e) pontjára, (3) bekezdésére, a 37. § (6) bekezdés g) pontjára, az Nkt. 85/A. § (1), (2) és (3) bekezdéseire, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdésére, valamint a 83. § (1) bekezdésére.

[18] Álláspontja szerint a munkaviszony megszüntetése tárgyában kiadott munkáltatói intézkedés jogellenes, mert az a jogviszonyváltás következtében szűnt meg, továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, így a jogszabályok alapján megilleti a munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj és a végkielégítés. Az I. r. alperes rendelkezik kizárólag jogképességgel a bér gazdálkodást illetően, ezért az Intézményt terhelő kötelezettségekért ő felel. A Megállapodás 5.1.3. pontjában rögzített Zrt.1 Zrt-t terhelő felelősség kizárólag a két fenntartó között értelmezhető.

[19] Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azt jogalapjában vitatta. A felmentési időre járó távolléti díjra való jogosultság jogalapját is vitatta, míg annak és a végkielégítésnek az összecszerűségét nem vitatta.

[20] Hivatkozott arra, hogy nem jogutódja sem az Intézménynek, sem az Intézmény volt fenntartójának az Nkt. 85/A. §-a alapján. A Megállapodás 5.1.3. pontja értelmében kizárólag a köznevelési feladatellátás tekintetében jogutódja a Zrt.1 Zrt. által alapított Intézménynek, de jogi szempontból nem általános jogutód. Álláspontja szerint a felperesnek a megszűnt jogviszonyával összefüggésben felmerülő igényét az Intézménnyel, mint korábbi munkáltatóval szemben, valamint az Intézmény alapítójával, azaz a korábbi fenntartóval szemben kellett volna érvényesíteni. Vitatta, hogy a felperest felmentés időre járó távolléti díj illette volna meg, mert a felperes jogviszonya nem felmondással került megszüntetésre. Csatolta az Emberi Erőforrások Minisztériuma ez irányú tájékoztatását.

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. r. alperest a felperes javára 322.000 forint végkielégítés és 120.000 forint felmentési időre járó távolléti díj, valamint ezen összegek után 2018. szeptember 8-tól számított késedelmi kamat megfizetésére.

[22] Kifejtette, hogy az Nkt. 85/A. § (1) bekezdése, (2) bekezdés e) pontja, (3) bekezdés a) pontja, az Mt. 63. § (1) bekezdése d) pontja, (3) bekezdése, a 77. § (1) bekezdése, a Kjt. 25/B. § (5) bekezdése, a 33. § (2) bekezdés e) pontja, (3) bekezdése és a 37. § (6) bekezdés g) pontja értelmében a felperes jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg, mert fenntartóváltás miatt a továbbfoglalkoztatását a felperes nem kérte.

[23] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perbeli esetben nem az Mt. 36. §-ában foglalt jogutódlásról, hanem speciális jogutódlásról van szó, amely az Nkt. előírásain alapul. A jogszabály és a megállapodás rendelkezéseit együttesen kell értelmezni. Az Nkt. 61. § (6) bekezdése szerinti kötelezettségek terhelték az I. r. alperest, mint a köznevelési feladatokat átvevő közoktatási intézmény munkáltatói és gazdálkodási jogkörével bíró jogi személyt. Ezen a jogon a költségvetésből részesülő jogi személy lesz köteles a közoktatási feladatokat ellátó munkáltató megszűnése esetén a nem teljesített tartozásokért is helytállni.

[24] A felperes a jogviszonyváltásra tekintettel munkaviszonyát nem kívánta fenntartani, ezért az Mt. 63. § (2) bekezdése és a 77. § (1) bekezdés c) pontja alapján végkielégítésre és felmentési időre járó távolléti díjra volt jogosult, melynek mértékét az I. r. alperes nem vitatta.

[25] Az I. r. alperes a törvényes határidőn belül az ítélettel szemben fellebbezéssel élt, kérte a Pp. 369. § (3) bekezdése a), c) és d) pontjai alapján az ítélet felülbírálatát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiányosan és részben tévesen állapította meg a tényállást, abból téves jogi következtetésre jutott, egyes vonatkozó jogszabályokat tévesen alkalmazott, értelmezett, ezért az iratokat, bizonyítékokat is tévesen értelmezte, mindezek alapján az elsőfokú ítélet jogszabálysértő és megalapozatlan.

[26] Kiemelte, hogy 2018. augusztus 31-ig az Intézmény Város1 város fenntartása alá tartozott, annak 100 %-os tulajdonában álló Zrt.1 Zrt. alapította és tartotta fenn önállóan gazdálkodó és önálló jogi személyiségű intézményként. Az Intézmény önálló adószámmal és

bankszámlaszámmal is rendelkezett. A Zrt.1 Zrt. 2018. augusztus 31-ig látta el az Intézményen keresztül a köznevelési feladatokat, majd Város1 Város Önkormányzata úgy döntött, hogy a 2018/2019. tanévtől kezdődően e köznevelési feladatokat átadja a feladatellátásra kötelezett államnak, illetve az I. rendű alperesnek. 2018. szeptember 1-től a köznevelési feladatokat az I. rendű alperes látja el, a korábbi Intézmény1 Gimnázium és Kollégium névvel azonos néven létrehozott köznevelési intézményként működő szervezeti egység útján, amely az I. rendű alperes fenntartása alá tartozik. Saját adószámmal, bankszámlaszámmal, költségvetéssel az egység nem rendelkezik, önálló költségvetése nincs. Helyette ő rendelkezik önállóan gazdálkodó költségvetési szervként adószámmal, bankszámlaszámmal, költségvetéssel.

[27] Az I. rendű alperes fellebbezésében vitatta, hogy köteles lenne helytállni az intézmény tartozásaiért. Hivatkozott arra, hogy a felperesen van a bizonyítási érdek abban a tekintetben, hogy az I. rendű alperest az Intézmény tartozásaiért helytállási felelősség terheli. Az elsőfokú bíróság az Nkt. 61. § (6) bekezdését, a 85/A. § (1) bekezdését, (2) bekezdés e) pontját, (3) bekezdés a) pontját, (6) bekezdését, az Mt. 63. § (1) bekezdését, (2) bekezdését, (3) bekezdését helytelenül értelmezte. Előadta, hogy Város1 Város Önkormányzata, a Zrt.1 Zrt., az Intézmény és közte született Megállapodás a köznevelési feladatok átvételéről szól. A felek ebben a jogszabályoknak megfelelően tisztázták az átadás részleteit, így az elsőfokú bíróság a Megállapodás 1.3. pontját és 5.1.3. pontját is tévesen értelmezte. Kiemelte, hogy a Megállapodás a fenntartói jog átszállásáról, annak átadás-átvételéről szól, amely egy speciális eset, erről az Nkt. 85/A. §-a rendelkezik. Kizárólag a köznevelési feladatok ellátása tekintetében jogutódja a Zrt.1 Zrt. által alapított Intézménynek, munkajogi szempontból nem, továbbá az Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében nem általános jogutód sem az Nkt. 85/A. §-a, sem a Megállapodás alapján. Ezen túlmenően a felperessel jogi kapcsolatban nem állt, így fel sem merülhet sem az általános jogutódlás, sem a munkajogi jogutódlás. Köztük sem munkajogi kapcsolat, sem jogviszony nem jött létre. A felperes jogviszonya a fenntartói jog átszállásának időpontjában nem alakult át közalkalmazotti jogviszonnyá, hanem megszűnt az Mt. 63. § (3) bekezdése értelmében. Mindezek alapján ehhez sem az Nkt., sem az Mt., sem más jogszabály nem kapcsol olyan jogkövetkezményt, amely szerint helytállási felelősség terhelné. Az Nkt. 61. § (6) bekezdésével kapcsolatban irreleváns, hogy az új fenntartó, azaz ő rendelkezik-e munkáltatói vagy gazdálkodási jogkörrel a helytállási felelősség jogi megítélésekor.

[28] Az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (2) és (3) bekezdései alapján az elsőfokú ítélet rendelkezései jogszabálysértőek a felmentési időre járó távolléti díj vonatkozásában is. Jelen esetben nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami alapján a felperest ilyen juttatás megilletné. Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes valamennyi keresetének elutasítását és a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére kötelezését a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján azzal, hogy jogi képviselője nem tartozik ÁFA fizetésére kötelezett körbe.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján és kötelezni kérte az I. rendű alperest másodfokú perköltsége megfizetésére a csatolt költségjegyzék alapján 70.000 Ft+Áfa mértékben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont következtetései, jogi álláspontja is megalapozott.

[30] Hivatkozott arra, hogy a 2018. augusztus 30-án a Zrt.1 Zrt., az Intézmény, az I. rendű alperes és Város1 Város Önkormányzata között létrejött Megállapodásról csak a peres eljárás során szerzett tudomást.

[31] Az I. rendű alperes az Nkt. 85/A. §-ában és az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontjában, (2) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések megsértésére hivatkozik, azonban nem állapítható meg, hogy az elsőfokú ítélet milyen konkrét jogszabályt sért a megjelölt jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.

[32] A Megállapodás 1.2. és 1.3. pontjai vonatkozásában kiemelte, hogy az Intézmény 2018. augusztus 31. napján jogutóddal szűnik meg, továbbá az Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §-ában és a 1. mellékletében foglaltak szerint az I. rendű alperes.

[33] A Megállapodás 1.4. pontjában írtak kizárólag úgy értelmezhetők, hogy az Intézmény valamennyi joga és kötelezettsége tekintetében az I. rendű alperes köteles helytállni.

[34] Az Nkt. 21. § (1) bekezdése értelmében az újonnan létrehozott intézmény 2018. szeptember 1-től nem rendelkezik a fenntartótól elkülönült önálló költségvetéssel, ezért a bérgazdálkodást érintő kérdésekben a jogképességre is figyelemmel, az Intézményt terhelő kötelezettségek teljesítéséért is az I. rendű alperes tartozik felelősséggel.

[35] A korábbi Intézmény munkáltatónak minősült az Alapító Okirat, illetőleg az Nkt. 21. § (1) bekezdése alapján. Önálló jogi személyként önállóan gazdálkodott, adószáma és Intézeti számlája is volt. Ezt a fenntartó jogutóddal megszüntette és fenntartóváltás következtében a fenntartó köznevelési jogai és kötelezettségei 2018. augusztus 31-gyel megszűntek. 2018. szeptember 1-től az I. rendű alperes rendelkezik a köznevelési intézmény gazdálkodási és munkáltatói jogkörével, ezért ő perelhető.

[36] A felmentési időre járó távolléti díj vonatkozásában az I. rendű alperes az Mt. vonatkozó rendelkezését megjelölte, de nem indokolja meg, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő ezen okból. Az Nkt. 85/A. § (3) bekezdése, az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (2) és (3) bekezdései értelmében jogosult a felmentési időre járó távolléti díj megfizetésére.

[37] Az I. rendű alperes fellebbezése **megalapozatlan.**

[38] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés, valamint az anyagi pervezetés nem megfelelősége nem merült fel az elsőfokú eljárás vonatkozásában. A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre és ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolta a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint.

[39] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, jogi érvelése, az anyagi jogszabályok alkalmazása a szabályoknak megfelelő volt.

[40] Az irányadó tényállás szerint a felperes munkaviszonya a munkáltató jogállásának (nem állami fenntartásúból állami fenntartásúvá) változása folytán az Mt. 63. § (3) bekezdése alapján megszűnt az Intézménnyel. A peradatok alapján ezen köznevelési intézményt Város1 Város Önkormányzata 100 %-os tulajdonában lévő Zrt.1 Zrt. alapította és tartotta fenn. A fenntartó dönthetett a fenntartói jogának megtartásáról az Nkt. 83. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint, vagyis az Nkt-ben foglalt keretek között. A 40/2017. (XI.16.) fenntartói határozatban a Zrt.1 Zrt. bejelentette a tulajdonos Város1 Város Önkormányzata felé, hogy az Nkt. 21. § (8) bekezdés e) pontja alapján a fenntartói jogát a 2018/2019. tanévben átadja az I. rendű alperesnek. A fenntartói jog átvételét az oktatásért felelős miniszter engedélyezte. Mindezek alapján az Nkt. 21. § (8) bekezdés e) pontja és a 85/A. §-a szerint megvalósult a fenntartóváltás, amely a felperes vonatkozásában csak az Nkt. 85/A. §-ban foglalt rendelkezések alkalmazását alapozta meg. A felperes jogviszonya – kérelme miatt – az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés e) pontja alapján szűnt meg. Az ebből keletkezett, perben érvényesített munkajogi igénye (munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj, végkielégítés) érvényesítésére nem a munkajogi jogutódlás szabályai irányadóak, ezért a II. rendű alperes fellebbezésében az Nkt. 85/A. §-ának az Mt. szabályok alkalmazhatóságával összefüggésben kifejtett érvelésének jelen jogvita szempontjából nincs jelentősége.

[41] Nincs jelentősége annak sem, hogy nem jött létre munkajogi jogviszony a felperes és az új közoktatási intézmény, vagy az azt fenntartó I. rendű alperes, illetve a Zrt.1 Zrt között, mivel keresetét nem a folyamatosan fennálló jogviszonyra alapította. A jogvitában tehát arról kellett dönten, hogy a felperes perbe vitt igényét kivel szemben érvényesítheti.

[42] Az Nkt. 85/A. §-át beiktató 2016. évi LXXX. törvény 41. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényben (a továbbiakban: Áht.) az állami feladatot ellátó gazdasági társaságnál foglalkoztatottak munkaviszonyára – az állami feladat központi költségvetési szerv által történő átvétele miatt – közalkalmazotti jogviszonnyá történő átalakulására vonatkozó szabályban alkalmazott megoldás alapulvételével határozták meg a köznevelési intézmények fenntartóváltása esetén a munkajogi jogkövetkezményeket, illetve a jogviszony átalakulásának eljárási szabályait. Az Áht. 11/A. § (1) bekezdésében foglalt – többek között – a helyi önkormányzat 100 %-os tulajdonában lévő gazdasági társaság, vagy ezen gazdasági társaság 100 %-os tulajdonában lévő gazdasági társaság által ellátott állami vagy önkormányzati feladat költségvetési szerv által történő átvételekor, az Áht. 11/C. § (1) bekezdése szerint a feladatátvétel időpontjában a társaság valamennyi jogának és kötelezettségének jogutódja az átvevő költségvetési szerv.

[43] A perbeli esetben köznevelési feladat költségvetési szervnek történő átadása történt a fenntartóváltással. A 100 %-os önkormányzati tulajdonban álló Zrt.1 Zrt. által fenntartott Nkt. 21. §-a szerinti jogi személyiséggel rendelkező Intézmény feladatait a II. rendű alperes (költségvetési szerv) akként vette át, hogy a köznevelési szakmai feladatokat a gazdálkodási jogkörrel nem rendelkező, bár jogi személyiségű intézményegysége (új köznevelési intézmény) látja el, míg gazdálkodási jogköre a köznevelési feladatokhoz kapcsolódó bér-gazdálkodást illetően is az I. rendű alperesnek van. Az I. rendű alperes, mint tankerületi központ fenntartásába kerülő köznevelési intézmény kizárólag az Oktatási Hivatal által

nyilvántartásba vett sajátos jogi személy, mely a tankerületi központ költségvetési szervén belül önálló költségvetéssel és gazdálkodási jogkörrel, vagyoni jogosultságokkal, költségvetési jogalanyisággal, teljes munkáltatói jogkörrel, nem rendelkezik, azonban szakmai, munkaszervezeti működtetést, önálló szakmai hatáskörgyakorlást folytat az Nkt. 21. § (1) bekezdése, a 24. § (1) bekezdése, a 61. § (6) bekezdése, valamint a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §, 2. § (1) bekezdés a) pont és 9. § alapján.

[44] Az állami/önkormányzati feladatellátásból eredő vagyoni követelésekért helytállási felelősséggel tartozó költségvetési szervnek a köznevelési feladatot gazdálkodási jogkörrel átvevő I. rendű alperes minősül a fenti jogszabályi rendelkezések alapján. A felperes az Intézménynél fennállt munkaviszonya megszűnéséből eredő végkielégítést és munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díjat, mint a feladatot átvevő költségvetési szervtől, az I. rendű alperestől kérheti.

[45] A perbeli esetben fenntartóváltás történt, amely érintette a felperes munkaviszonyát, de a köznevelési intézmény nem szűnt meg. Nem állami fenntartásúból, állami fenntartásúvá vált, ezért más nyilvántartási rendszerbe került az Nkt. 21. § (2) bekezdés szerint, az OM száma azonban nem változott, a 229/2012. (VII. 28.) Korm. rendelet 12. § (1) bekezdése alapján, csak működtetési feltételei változtak. Az Nkt. 85/A. §-ában meghatározott tényállás jellemzője ugyanis az, hogy a fenntartóváltással a fenntartott köznevelési intézmény nem szűnik meg, ezért általános jogutódlás sem következhet be. A felperesi igényére vonatkozó helytállás is a fenti jogszabályi rendelkezésen alapulhat. Emiatt a jelen munkajogi jogvita peres felek közötti eldöntésére a Megállapodás nem volt alkalmazható (Mfv.X.10.188/2020/6. és Mfv.X.10.187/2020/8.).

[46] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes jogviszonya az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontjára és (3) bekezdésére figyelemmel megszűnt, mert továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá.

[47] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felperes munkaviszonyának megszűnésére tekintettel az őt megillető járandóságok vonatkozásában az I. rendű alperest terheli a fizetési kötelezettség a fentiek alapján.

[48] Az I. rendű alperes fellebbezésében sérelmezte a felperes részére munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj megítélését arra hivatkozással, hogy a marasztalásnak jogszabályi alapja nincs. Ezzel kapcsolatban helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (3) bekezdése alapján a felperest megilleti a munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj, illetve emellett a végkielégítés, melynek összegszerűségét az I. rendű alperes nem vitatta.

[49] A másodfokú bíróság az I. rendű alperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el, és a megalapozatlan fellebbezésre tekintettel a Pp. 383. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés első fordulatainak megfelelően az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdésében rögzítettek szerint helyes indokai alapján helybenhagyta.

[50] Az eredménytelen fellebbező I. rendű alperes a Pp. 383. § (5) bekezdése, 81. § (5) bekezdése, 82. § (1) és (3) bekezdései, 83. § (1) bekezdése, az IM rendelet 2. §-a és a 4/A. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének viselésére a becsatolt díjfelszámítás szerint, amely az AFA-t is tartalmazza. A Pp. 383. § (6) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése értelmében rendelkezett a másodfokú bíróság az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés második fordulata és a 46. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű feljegyzett fellebbezési illetéknek az állam általi viseléséről, figyelemmel arra, hogy a pervesztes I. rendű alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentességben részesült.

[51] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. április 27.

Dr.Bartus Erika s.k.
bor s.k.

a tanács elnöke

Dr.Bors Szilvia s.k.

előadó bíró

Dr.Mózsa Gá

bír

ó